

Vyjádření k příloze Zpravodaje č. 4/2013

Vzhledem ke skutečnosti, že v mimořádné příloze posledního Zpravodaje (Nová prodejna COOP. Dobro nebo zlo?) bylo několikrát zmíněno moje jméno, mám za to, že bych se měl k některým tvrzením vyjádřit. Vzhledem ke skutečnosti, že další číslo Zpravodaje vyjde až za dva měsíce, jedinou vhodnou formu vidím vyvěšení svého osobního vyjádření na webu OS. Podle mého názoru jsou články pana starosty a dopisovatelky paní Humpolíkové napsány s lehce pochopitelnou taktikou - nejlepší obranou je vždy útok a místo básně je zapotřebí řádně zkritizovat básníka.

V krátkosti bodově:

Občanské sdružení "Vranovice 500" se ustanovilo 27.6.2013, tedy týden po konání veřejného projednávání záměru obce. Pokud jsem tedy na tomto projednávání někoho rozeštl, tak výhradně svým jménem.

Veřejné projednávání svolala Obec a nepozvala zástupce Jednoty (nebo její zástupce z mně neznámých důvodů nepřijel). V případě, že by byl přítomen, mohl se na místě vyjádřit k výhradám "skupiny občanů", že Jednota v obci 33 roků provozovala svoji komerční činnost v objektu, který získala za velmi lukrativních podmínek, generovala v něm svůj zisk, neinvestovala do jeho údržby jako v jiných obcích a nyní chce po sobě v obci tento objekt zanechat prázdný, resp. jej prodat. A návdavkem zbourat budovu č.p. 500. Někomu se takový postup příčí, obč. sdružení Vranovice 500 rozhodně ano, někomu ne, naopak jej podporuje. Na tom přece není nic divného.

Co se týče exkurzu do minulosti:

Causa "Sběrný dvůr" - po změně společenských poměrů začínaly postupně vstupovat v platnost jednotlivé zákony týkající se životního prostředí (čistota vod, emise, odpady apod.) Jedním z nich byl právě zákon o odpadech příkazující obcím (pod hrozbou sankcí) budovat sběrné dvory. Prvním záměrem bylo SD vybudovat v tehdejší Hlinku, nebylo to však slučitelné s rekultivací této lokality. Varianta na Pouzdřanské byla také neprůchozí, v každém případě dřívější zastupitelstva byla k budování SD tlačena zákonem, nikoliv na něčí lobistickou objednávku nebo svým nepřátelským poměrem k životnímu prostředí.

Causa "Atrax" - v článku pana starosty Helikara je použito nesprávné sloveso "přivedl", odpovídající pravdě by bylo "nedokázal zabránit". Srovnávat tehdejší "časoprostor", dobu, kdy ještě dozníval entuziazmus začínajících podnikatelů s dnešními poměry snad ani nelze. Již tehdy se ale začaly vyprazdňovat výrobní objekty (ve Vr. Fruta a Vitana) a před obcemi se znenadání objevil zcela nový polonerudovský fenomén "co s nimi"? Na obec přišel tehdy nejprve dotaz tří podnikatelů ze Zaječí, že by chtěli přemístit svoje podnikání do výše jmenovaných prostor. Ano, obce byly tehdy v podpoře soukromého podnikání méně obezřetné, tak jako banky neuváženě (nebo záměrně) půjčovaly tunelářské peníze. Jako starosta jsem tehdy nezavolal do Zaječí kolegovi Šiprovi dotaz "co to je za maniky, co u nás chtějí provozovat kovošrot"? Na veřejném zasedání, ani při žádné jiné příležitosti nezaznělo jediné varování, že bychom nedocenili nějaké riziko celého záměru. Naopak, vládlo přesvědčení, že se podařilo nalézt pro tyto prostory využití, které dokonce do obce přinese i několik pracovních příležitostí. Následný vývoj událostí rovněž poznamenala skutečnost, že společnosti Atrax se nakonec "zmocnil" nejdravější ze společníků pan Škola a daleko slušnější partner pro jednání pan Stejskal odešel. Další role obce již jenom spočívala v

připomínkování podnikatelské činnosti, která se v objektu provozovala. Obec v žádném případě nemá pravomoc činnost jakékoliv firmy na svém území zakázat.

Causa "Drůbežárna" - je mi předhazována hlavní "zásluha" za to, že do objektu, kde byl původně ustájen skot, jehož výkaly patrně nejsou tak agresivní se nastěhovali podnikatelé Kudrna a Šťastný (pouhá shoda jmen) s chovem kuřat. Na této skutečnosti sice žádnou zásluhu nemám, zmínění podnikatelé se obešli bez mého zprostředkování, splnili podmínky dané tehdejším okresním úřadem a obec vzala pouze l ulehčením na vědomí, že tu nevznikne další prázdné chátrající "bývalé JZD". Konzistentně i nadále tvrdím, že se jedná o objekt určený pro živočišnou výrobu, že živočišná výroba na venkov vždycky patřila, patří a patřit bude (na rozdíl od montovaných hangárů) a pokud je mi známo, bytovky na Přísnotické ulici byly původně dokonce vybudovány pro zaměstnance tehdejšího JZD. Přijde mi tedy bizarní představa, že by jejich obyvatelé v době, kdy ještě objekt plnil svoji původní úlohu jakkoliv protestovali proti zápachu. Připouštím, protestní petice proti chovu brojlerů, kterou před léty iniciovala paní Humpolíková je snad opravdu to jediné, co mají dnešní záměr stavby supermarketu na ulici Pouzdřanská a chov brojlerů na ul. Přísnotická společné. Jinak jde o dvě naprosto nesrovnatelné záležitosti.

Závěrem si dovoluji vyslovit myšlenku, že vytahování "starých kostlivců" ze skříně a částečné přenášení věcného problému do osobní roviny nemůže vést k ničemu dobrému. Je 23 roků po revoluci, v minulosti se při rozhodování udělaly mnohé chyby, já osobně jsem jich ve funkci starosty udělal mnoho, pan starosta Helikar je naopak doposud velmi úspěšným starostou, ale to v žádném případě přece neznamena, že by se minulé chyby měly opakovat.

Pavel Šťastný (starosta 12/1994-11/1998)